

1. Voorwoord

v0.3

Voor wie mij nog kent... ik weet het, het is een lange tijd geleden dat jullie iets van mij gehoord hebben. Ik zal het zo uitleggen.

Voor wie mij niet (meer) kent... indertijd had ik een vrij succesvol tv-programaatje bij de EO gehad dat mijn naam droeg "Peter" en waar ik de straat op ging om mensen op een totaal andere manier dan gebruikelijk en met een creatieve invalshoek aan te spreken over het christelijk geloof. Ik droeg bijvoorbeeld een plank voor mijn kop, met daarop de tekst „Ik geloof alleen wat ik zie.“ Ik reed, gekleed als een arabier op een kameel met een 'naald' van een meter in de stad en deelde geld uit, om mensen daarop de uitspraak van Jezus te laten lezen dat het moeilijker is voor rijke om in het Koninkrijk van God te komen, dan voor een kameel om door het oog van een naald te gaan. Of ik bouwde als Noach II een ark op het strand van Scheveningen, omdat de mensen in het eind van de tijd net zo zullen zijn als de mensen in de tijd van Noach: ze hebben geen flauw benul van wat er staat te gebeuren.

Ik heb toen ook een aantal boeken geschreven over hoe we het geloof moeten overbrengen (anders dan we gewend waren), maar bijvoorbeeld ook het boek "Degeneratie: het einde van de evolutie-theorie". De titel verklaart zichzelf. Ik sprak overal in Nederland in kerken en jeugdgroepen en was altijd zeer gedreven.

Maar toen is het langzaam stil geworden.

Dat had een paar oorzaken. In de eerste plaats strandde mijn huwelijk in 2006. Vervolgens kwam naar buiten dat een goeie vriend en medewerker van mij, verschillende jonge meisjes uit de kerk onzedelijk betast had, waaronder een familielid toen zij acht jaar was en hij op paste. Hij kwam jarenlang bij ons over de vloer en deed alsof er niets aan de hand was, voordat het naar buiten kwam. In dezelfde periode kreeg een andere goeie vriend van mij ook problemen in zijn huwelijk en dat resulteerde er uiteindelijk in dat zijn vrouw er met een andere vrouw vandoor ging.

Een ongeluk komt nooit alleen zeggen ze dan.

Ik heb het heel erg moeilijk gehad. Ik ben ondertussen wel doorgedaan met nog steeds overal het verhaal te vertellen dat ik altijd deed, omdat ik daar nog steeds achter stond. Maar ik had enorm veel energie verloren. En ik snapte ook niet goed wat er aan de hand was en waarom. Ik had heel veel vragen. Ik spitte de hele bijbel door en las alles wat over huwelijk, echtscheiding en hertrouwen ging en probeerde te begrijpen wat God van mij wilde. Moest ik de komende 30 jaar van mijn leven alleen blijven? Was dat het?

De manier waarop christenen in de kerk en in onze stad omgingen met die vriend was ronduit slap. Moeten we als kerk dan altijd maar onze hand boven het hoofd van de daders houden, terwijl de slachtoffers weglopen vanwege de pijn die hen is aangedaan? Kijk wat dat doet in de Katholieke Kerk. Geen wonder dat mensen weglopen.

Toen ik 18 jaar was, had ik mijn hele leven aan God gewijd. Ik stopte met mijn studie Elektrotechniek aan de TUE en liet een potentieel glansrijke carrière links liggen om voor Youth for Christ jongerenwerk te gaan doen. Iedereen verklaarde me voor gek, maar toen ik op een bepaald moment zelfs voor tv ging werken, zeiden mensen dat ik geboren was om dit te doen. Maar het gescheiden zijn was voor mij een breekpunt. Paulus zegt tegen Timotheus:

2 Van een leider moeten geen slechte dingen gezegd kunnen worden. Hij mag maar één vrouw hebben. Hij moet nuchter, rustig, fatsoenlijk en gastvrij zijn. Ook moet hij goed kunnen lesgeven. 3 Hij mag niet verslaafd zijn aan wijn en niet driftig zijn. Hij moet vriendelijk en vreedzaam zijn, en geen ruziezoeker. Ook mag hij niet hebzuchtig zijn. 4 Hij moet zijn eigen gezin en de mensen in zijn huis goed kunnen leiden. Ook moet hij zijn kinderen rustig en beheerst opvoeden. 5 Want als iemand zijn eigen huis niet goed kan leiden, hoe zou hij dan de gemeente van God kunnen leiden?

Ik reisde in die tijd veel voor de WaaromJezus-cursus naar het buitenland om trainingen te geven. Maar zodra je persoonlijk met mensen in gesprek komt, vragen ze: ben je getrouwd? Heb je kinderen? En dan moet ik zeggen dat ik gescheiden ben en moet ik eigenlijk ook uitleggen

hoe dat heeft kunnen gebeuren. Terwijl ik les sta te geven. Of ik heb net een mini-cursus gegeven en de organisator vraagt mij terug het podium op en vraagt me voor het publiek: "Hoe doe jij dat nou met je vrouw, als je veel weg bent en graag..." En dan moet ik voor het hele publiek uit gaan leggen hoe dat zit.

Ik heb mijn gescheiden-zijn als een enorm blok aan het been ervaren dat me hinderde om goed te kunnen functioneren. Misschien dat anderen daar allemaal niet zo zwaar aan tillen, maar ik deed dat wel. Ook dat demotiveerde mij. Toen we trouwden had ik dat als leiding van God ervaren. Maar hoe kon God me een vrouw geven wetende dat dit huwelijk stuk zou lopen? Wat voor leiding is dat? Kennelijk had ik daarin toch vanuit mijn eigen onbenul gehandeld.

Al deze dingen leidden ertoe dat ik geen energie meer had om in mijn missie te steken. En dus bloedde het langzaam dood tot het volledig gestopt was en ik helemaal niets meer deed voor het Koninkrijk van God, dan behalve naar de Kerk gaan.

Ik heb mezelf opnieuw uit moeten vinden. Nu de missie waar ik mijn leven aan gewijd had doodgebloed was, wat ga ik nu doen? Ik heb vaak tegen God gezegd: "U en ik samen hadden zoveel mensen kunnen bereiken. Maar het is gewoon klaar over en uit. Wat moet ik nu doen?"

Om een lang verhaal kort te maken: ik heb maar wat aangerommeld. Ik verhuur kamers. Heb na een aantal jaren geprobeerd een andere vrouw te vinden, wat niet is gelukt. Ben een Youtube-kanaal begonnen waar ik op reis ga en met een drone vlieg. Heb een quad gekocht. Ben via Airbnb kamers gaan verhuren. Heb tot enorm veel vreugde vijf kleinkinderen gekregen. Van alles.

Ik ben het geloof niet kwijtgeraakt, terwijl dat denk ik heel goed gekund zou hebben. Maar ik wist ook niet goed wat ik daar verder in mijn leven mee moest doen.

Toch dacht ik wel veel na. Heb heel veel dingen uitgezocht. Dingen opgeschreven ook. Met mensen daarover gepraat. Maar nooit zo dat ik de lust weer vond om er vol energie mee aan de slag te gaan.

Bij mijn bestuderen van de bijbel waren er twee kwesties die ik tegengekomen was, waar ik niet uit kwam. Dit zijn bijna een beetje technische zaken over hoe je de bijbel moet uitleggen en het voert te ver om die nu hier uit te leggen, want dat zijn we zo tien pagina's verder. Ik had na mijn scheiding deze dingen onderzocht en daar een documentje van gemaakt. Af en toe haalde ik die nog wel weer eens tevoorschijn om te kijken of ik het nu op kon lossen, maar ik kwam er nooit uit. Het bleven raadsels voor me.

Een paar jaar geleden waren er Afghaanse jongens bij ons in de kerk gekomen, die gevlucht waren en hier in Nederland christen geworden waren. Enkele lieten zich bij ons dopen en ik ben bij hen betrokken geraakt om ze te helpen in de wirwar van regels om asiel aan te vragen hier. Ik geef wekelijks bijbelstudie aan enkelen van hen. Het is een verademing om hun geloof te zien groeien. Nederlanders moeten eerst alles begrijpen voordat ze iets kunnen geloven, maar daar hebben zij geen last van. Ze zien het heel erg grote contrast met de Islam, zoals dat in hun land was en gaan als een blok voor de God van de bijbel. Op een avond bespraken we het onderwerp waar één van mijn documentjes toevallig ook over ging. Thuisgekomen dacht ik: ik ga er toch nog weer eens een keer naar kijken en dus haalde ik het tevoorschijn van mijn computer. Binnen een uur had ik het opgelost!

"Nou ja," dacht ik, "Ik heb daar in de afgelopen tien tot twaalf jaar geen antwoord op gevonden en nu ineens vind ik het. Misschien kan ik dat andere veel moeilijker probleem dan ook wel oplossen?" En dus haalde ik het andere documentje er ook bij. Ik zocht nog weer eens naar wat dingen op internet. Ontdekte het een en ander dat ik nog niet wist en binnen een uur had ik het opgelost. "Wow," dacht ik, "Wat is dit? Ik zit in een of andere flow of zo. Misschien heeft God een kraan opengezet, of een verstopte leiding doorgespoeld?"

Als God twee van mijn moeilijkste problemen met hoe je de bijbel uit moet leggen in een uurtje of twee oplost, waar ik in geen tien tot twaalf jaar uitgekomen was, hoe vaak ik er ook naar gekeken had... misschien moet ik dan maar eens naar het moeilijkste van het moeilijkste gaan kijken? Naar Openbaring? Misschien kom ik daar dan ook wel uit :D?

Wel... het resultaat ligt nu voor je.